

Arrest

nr. 177 395 van 7 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J.P. DOCQUIR *loco* advocaat F. GELEYN en van attaché E. GOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Hazara te zijn en de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit het dorp Shuluktu in het district Dahana Ghorri van de provincie Baghlan. Uw vader was een chauffeur tussen uw dorp en het districtcentrum. Op een dag werd hij ontvoerd door de taliban omdat ze hem ervan verdacht te spioneren voor de overheid. Vervolgens deden zij navraag over uw familie bij de mensen in de regio. Uw moeder besliste dat u het land moest verlaten. U bent op 31 mei 2015 uit Afghanistan vertrokken en kwam op 17 augustus 2015 in België aan. Op 17 augustus 2015 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een taskara en een brief neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens het gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U kan niet aannemelijk maken daadwerkelijk de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Uw kennis over uw regio en over Afghanistan zelf is immers zeer beperkt en komt bovendien ingestudeerd over. Zo kan u van zowel de districten in uw provincie als van de provincies in Afghanistan telkens een lange lijst opsommen (CGVS, p. 11 en 12). U zou dit op school geleerd hebben (CGVS, p. 11 en 12). Echter, wanneer u gevraagd wordt naar uw reisweg blijkt u plots geen enkele kennis over Afghanistan meer te hebben. U zegt veel steden in Afghanistan te zijn gepasseerd kan geen enkele daarvan bij naam noemen (CGVS, p. 11). U wordt dan gevraagd of u in het algemeen steden van Afghanistan kent maar ook hier kan u geen antwoord op geven (CGVS, p. 11). Gevraagd dit opvallende gebrek aan kennis – zeker voor een Afghaan die zeven jaar naar school is geweest – te verklaren kan u louter meegeven dat men u wel de districten van uw provincie zou hebben aangeleerd maar niet de steden in Afghanistan (CGVS, p. 11). Dit weet maar weinig te overtuigen. Wanneer u daarna nog gevraagd wordt wat de hoofdstad van Afghanistan is blijkt u zelfs dit niet te weten (CGVS, p. 12). Evenmin kan u meegeven in welke provincie u de grens met Afghanistan naar Pakistan zou zijn overgestoken (CGVS, p. 12).

U wordt vervolgens gevraagd te vertellen wat u allemaal over Afghanistan heeft geleerd op school maar u kan geen enkele concrete informatie meegeven. Eerst verklaart u, zoals u reeds eerder had vermeld, dat men u de districten van Baghlan en de provincies heeft geleerd en ook nog een sport met een bal en een stok (CGVS, p. 15). Gevraagd uit te leggen wat u nog meer geleerd heeft zegt u over de Afghaanse cultuur te hebben geleerd en over het verschil met andere landen (CGVS, p. 15). Op de vraag hier meer over te vertellen kan u louter meegeven dat mensen in Afghanistan kleren dragen en een hoed en een jas en dat oudere mensen schoenen dragen en jongeren sandalen (CGVS, p. 16). Uit dergelijke vage verklaringen blijkt geenszins enige concrete kennis over Afghanistan. U wordt hierop gewezen en nogmaals gevraagd te vertellen wat u allemaal over Afghanistan heeft geleerd waarop u nog meegeeft dat u ook het vak geschiedenis kreeg waarin over Afghanistan werd verteld en voegt u nog toe dat er altijd oorlog was in Afghanistan (CGVS, p. 16). Gevraagd om hier meer over te vertellen geeft u geen antwoord (CGVS, p. 16). U wordt nogmaals gevraagd wat u allemaal in het vak geschiedenis heeft geleerd over Afghanistan maar opnieuw komt u niet verder dan de vage verklaring dat er altijd oorlog was en dat Afghanistan oud is (CGVS, p. 16). Met dergelijke vage verklaringen kan u uw herkomst uit Afghanistan geenszins aantonen.

U wordt verder gevraagd naar de verschillende etnische groepen in Afghanistan waarop u onder meer de Pashtunen en de Tadzjiken kan benoemen (CGVS, p. 16). Gevraagd wat u allemaal weet en geleerd heeft over de Pashtunen kan u louter meegeven dat ze een eigen taal hebben en andere tradities dan de Hazara (CGVS, p. 16). Gevraagd of u nog iets anders kan meegeven blijkt dit niet het geval (CGVS, p. 16).

U wordt dan gevraagd in welke gebieden of provincies in Afghanistan er veel Pashtunen wonen maar u verklaart dat ze overal wonen en zegt niet te weten in welke gebieden zij de meerderheid hebben

(CGVS, p. 16). U wordt dan gevraagd waar in Afghanistan uw eigen etnische groep, de Hazara's, voornamelijk wonen maar ook hierop zegt u dit niet te weten en voegt u eraan toe dat overal in Afghanistan mensen van verschillende etnische groepen samenwonen (CGVS, p. 17). De Pashtunbelt in Afghanistan loopt van de zuidelijke provincies, zoals Helmand en Kandahar, door het oosten van Afghanistan, zoals de provincies Nangarhar en Kunar. De Hazara's wonen voornamelijk in Hazarajat, dat de provincies Bamyan, Maidan Wardak, Ghazni, Ghor en Daykundi en nog delen van de rondom liggende provincies behelst. Dat u hier geen enkel idee van heeft doet verdere twijfels rijzen over uw herkomst uit Afghanistan. Ook over uw eigen regio blijkt uw kennis weinig overtuigend. Zo wordt u geconfronteerd met de naam van vier dorpen die rond Shuluktu liggen. Van een dorp, Qara Khawol, zegt u dat het uw eigen dorp is, wat op zich dan een onderdeel van Shuluktu zou zijn, hoewel u eerder zei dat uw dorp Nawamad heet (CGVS, p. 15 en 17). Van de andere drie dorpen blijkt u nog nooit gehoord te hebben (CGVS, p. 17). Wanneer u verder gevraagd wordt welke provincie dichtbij uw dorp ligt zegt u dat er geen provincie dichtbij ligt. Gevraagd naar de dichtstbijgelegen provincie van Afghanistan zegt u dit niet te weten (CGVS, p. 12). Gevraagd naar districten van andere provincies die dichtbij uw regio liggen blijkt u dit evenmin te weten (CGVS, p. 13). Volgens de kaart blijkt uw dorp in vogelvlucht op slechts dertig kilometer van de provincie Samangan te liggen. Het district Dahana Ghor grenst aan de districten Khuram Wa Sarbagh en Ruy Duab van deze provincie.

Ook over uw profiel als schaapherder zijn uw verklaringen weinig aannemelijk. Zo zegt u dat u reeds schaapherder was wanneer u nog naar school ging (CGVS, p. 8). U verklaart dat de schapen en geiten dan zelf terugkwamen van hun graasgebied na het eten (CGVS, p. 8). Aangezien dit enigszins te betwijfelen valt wordt u nogmaals gevraagd uit te leggen hoe u uw werk als herder deed wanneer u nog op school zat waarop u dan plots zegt dat u de dieren naar vrienden bracht en deze 's avonds weer kwam halen (CGVS, p. 8). U wordt dan gewezen op uw eerdere uitspraak dat de dieren vanzelf terugkwamen naar huis waarop u dan zegt dat u ze soms niet ging halen en ze dan inderdaad vanzelf terug zouden komen (CGVS, p. 9). Dit kan maar weinig overtuigen, zeker gezien later blijkt dat de graasgebieden van de dieren aan landbouwgronden zouden liggen (CGVS, p. 9). U wordt dan gevraagd uit te leggen hoe het ging wanneer u de dieren alleen liet in de buurt van die landbouwgewassen waarop u zegt dat, telkens wanneer de schapen en geiten van die landbouwgewassen aten, u ze ergens anders heen bracht en, wanneer dit nieuws vervolgens de ronde ging, u zich stil hield (CGVS, p. 9). Dit is weinig overtuigend. Op de vraag op welke manier uw familie voordeel had van het houden van schapen en geiten zegt u verder dat jullie winst maakten met de melk, waar jullie boter en yoghurt van maakten, en met de wol van de schapen, die mensen gebruikten om tapijten van te maken (CGVS, p. 13). Echter, wanneer u dan gevraagd wordt naar de prijs van deze producten zegt u plots dat alles voor de eigen familie was en niets werd verkocht, en ontkent u gezegd te hebben dat "de mensen" de wol gebruikten (CGVS, p. 13). Dergelijke incoherente en weinig aannemelijke verklaringen kunnen er niet van overtuigen dat u daadwerkelijk een schaapherder was.

Bovendien kan u niet meegeven wie voor uw reis betaald zou hebben (CGVS, p. 13). Dit is, zeker gezien de financiële toestand van uw familie, opmerkelijk. Uw vader en oom van moederskant werkten als landbouwer voor andere mensen (CGVS, p. 6 en 7). Met uw ooms van vaderskant, die hetzelfde werk deden, hadden jullie bovendien geen goed contact meer sinds een erfeniskwestie in de familie (CGVS, p. 6). U wordt dan gevraagd te verklaren waarom u geen idee heeft wie uw reis zou hebben betaald - gezien het engagement dat dit toch met zich meeneemt voor een arme boerenfamilie zoals de uwe – maar u kan geen bijkomende informatie verschaffen (CGVS, p. 13).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat u uw Afghaanse identiteit en nationaliteit niet kan aantonen. Geloofwaardige verklaringen over uw herkomst zijn echter belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het feit dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, nationaliteit en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Het CGVS kan zich op basis van uw verklaringen onmogelijk een duidelijk en geloofwaardig beeld vormen van uw herkomst, nationaliteit en de reden(en) voor uw vertrek.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 21 juni 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot de landen en plaatsen van uw eerder verblijf. U werd uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 19). Er werd beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 19). Bijgevolg dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Gezien de wijdverspreide corruptie in Afghanistan hebben dergelijke documenten slechts enige bewijswaarde

indien deze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Bovendien staat op de taskara een andere leeftijd vermeld dan u op het CGVS aangaf. U verklaart zelf op het gehoor zeventien jaar te zijn (CGVS, p. 3). Echter, op uw taskara staat dat u op 11 hamal 1394 (31 maart 2015) reeds zeventien jaar zou zijn (CGVS, p. 14). Wat betreft het andere document blijkt u zelf geen enkel idee te hebben wat hier op zou staan – u zou het nooit gelezen hebben – waardoor de bewijswaarde dan ook nog verder te betwifelen valt (CGVS, p. 3).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie bovendien op het feit dat u uw Afghaanse nationaliteit niet aannemelijk maakt en dat het dus niet aangewezen is dat u naar dat land zou worden teruggeleid.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikelen 48/4 en 48/6 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van “het algemeen beginsel van voorzichtigheid”, van “het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur” en van “redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)”.

Verzoeker meent dat hij een duidelijke uitleg kan geven voor het feit dat hij weinig steden kan noemen waarlangs hij passeerde en citeert uit het gehoorverslag. Hij wijst erop dat hij gedurende het tweede deel van de reis in de koffer van een auto zat waardoor hij de steden niet zag en hij bijna niets weet over zijn reisweg naar Pakistan en bijgevolg evenmin waar hij de grens met Pakistan overstak. Verzoeker wijst tevens op het volgende: “stellende dat verzoeker niet afkomstig zou uit Afghanistan maar dit zou willen camoufleren door het instuderen van een bepaalde kennis, zou hij dan eerst en vooral de naam van de hoofdstad van Afghanistan niet ingestudeerd hebben?” De reden waarom hij de districten van Baghlan kent, is omdat hij deze op school heeft geleerd.

Verder wijst verzoeker erop dat hij correct heeft kunnen antwoorden op vragen betreffende de biljetten in Afghanistan en wie de president is van Afghanistan. Hij stelt dat verweerder weinig vragen heeft gesteld om werkelijk na te gaan of verzoeker uit Afghanistan komt of niet, zoals bijvoorbeeld vragen over de cultuur, de religie of het alledaagse leven.

Vervolgens stelt verzoeker dat hij de verschillende etnische groepen in Afghanistan heeft opgesomd. Betreffende de Pashtounen wijst verzoeker erop dat verweerder niet expliciet heeft gevraagd om details te geven over de taal of tradities van de Pashtounen. Hij stelt dat hij zijn hele leven in Shuluktu heeft geleefd, dat hij jong was wanneer hij Afghanistan verliet (16 jaar) en dat het “vrij logisch” is dat hij de “meerderheidsgebieden” van Pashtounen of Hazara's niet kan opsommen.

Voorts stelt verzoeker dat hij tijdens zijn gehoor duidelijk heeft gesteld dat zijn dorp, onderdeel van Shuluktu, twee namen heeft: Qara Khawol en Nawamad. Dat hij nog nooit van de andere drie dorpen heeft gehoord, wijt hij aan het feit dat hij altijd in zijn eigen regio is gebleven. Onder verwijzing naar het gehoorverslag wijst hij erop dat hij wel kan zeggen welke dorpen op zijn weg naar het districtcentrum liggen of welke de subdorpen zijn van Shuluktu.

Hij kan inderdaad geen districten van andere provincies dicht bij Shuluktu geven en stelt dat hij de districten van andere provincie nooit heeft geleerd op school en “wetende dat elke provincie uit

Afghanistan meerdere districten heeft, is dit ook logisch". Hij wijst erop dat hij wel correct de namen kan geven van de dichtstbijzijnde districten in zijn eigen provincie, hetgeen volgens hem klopt gelet op een kaartje van "Wikipedia".

Betreffende zijn profiel als schaaphouder houdt verzoeker het bij de versie zoals hij die tijdens zijn gehoor heeft gegeven. Hij vraagt zich af op welke basis verweerder beweert dat het ongeloofwaardig is dat de dieren spontaan hun weg naar verzoekers huis zouden vinden indien hij werkelijk dagelijks, gedurende verschillende maanden met zijn dieren naar een plek ging. Betreffende het gebruik van de melk is er volgens verzoeker een misverstand ontstaan: "Verzoeker heeft gezegd: 'met de welk, hadden we winst, we maakten yoghurt en boter': de melk zelf verkochten ze echter nooit waardoor verzoeker hetvolgende heeft geantwoord (stuk A3, p.13):

voor hoeveel verkochten jullie die melk?

we gebruikten het voor ons zelf, we verkochten het nooit

De tegenpartij heeft nooit naar de prijs van de boter en de wol gevraagd."

Betreffende het gebruik van de wol is er volgens verzoeker ook een misverstand ontstaan: "Verzoeker heeft hetvolgende gezegd (stuk A3, p. 13):

je zegt dat je dieren verzorgde, op welke manier bracht dit iets op voor uw familie?

met melk hadden we winst, we maakten yoghurt en boter, mensen gebruikten wol van de geiten en de schapen, en wanneer we ze in een kamer opsloten, de uitwerpselen gebruikten we om te verbranden in de winter

Hij heeft 'mensen' gezegd in het algemeen, bedoelende 'de mensen in Afghanistan gebruikten hun eigen wol'. Ook zijn familie gebruikte de eigen wol van de schapen en geiten. Daarom heeft verzoeker later hetvolgende gezegd (stuk A3, p. 13):

en de wol, voor hoeveel verkochten jullie dat?

we verkochten dat niet, thuis gebruikten ze het om tapijten te maken

daarom zei je dat je winst maakte met de melk en dat mensen de wol gebruikten, nu zeg je dat je jullie dat zelf gewoon gebruikten?

ik zei niet mensen, ik zei mezelf".

Vervolgens stelt verzoeker dat hij een duidelijke verklaring heeft gegeven voor het feit dat hij niet weet wie voor zijn reis heeft betaald en citeert hij uit het gehoorverslag. Verdere vragen werden hier volgens hem niet over gesteld. Hij merkt op dat mensen het in Afghanistan gewoon zijn om voor zulke problemen te staan en dus zeker de vindingrijkheid hebben om hiervoor een oplossing te vinden.

Verder wijst verzoeker erop dat hij Dari spreekt, een taal die volgens hem bijna uitsluitend in Afghanistan wordt gesproken, onder andere in Baghlan. Hij verwijst naar een kaartje op *Wikipedia*. Het enige feit dat hij Dari spreekt, spreekt verweerders beweringen tegen, aldus verzoeker.

Vervolgens geeft verzoeker een uitgebreide uiteenzetting over het voordeel van de twijfel. Hij stelt dat hij wegens zijn vrees voor de taliban en omwille van het feit dat hij hetzelfde lot moet ondergaan als zijn vader als vluchteling zou moeten worden erkend. Tevens meent verzoeker dat er sprake is van een algemene en willekeurige geweldssituatie in Baghlan die van aard is om een reëel risico te doen ontstaan in hoofde van alle burgers om het voorwerp te zijn van ernstige bedreigingen tegen het leven of de persoon aan de hand van een detaillering van alle criteria onthuld door het EHRM of gebruikt door het CGVS. Hij verwijst naar een reeks rapporten en artikels. Verzoeker citeert de laatste zin van de bestreden beslissing en stelt zich de vraag waar hij naartoe moet gaan. In uiterst ondergeschikte orde meent verzoeker dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt de volgende stukken bij zijn verzoekschrift: zijn gehoorverslag (stuk A3) en 5 internetartikels (stukken B1-B5).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt.

Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als

administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat zijn vader door de taliban werd ontvoerd omdat hij ervan werd verdacht te spioneren voor de overheid. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn Afghaanse nationaliteit en aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan gelet op (i) het feit dat hij geen van de steden kan noemen die hij in Afghanistan op zijn reisweg is gepasseerd en zelfs de hoofdstad van Afghanistan niet kan weergeven, (ii) het feit dat hij geen concrete informatie kan geven over wat hij op school allemaal zou hebben geleerd over Afghanistan, (iii) zijn gebrekkige kennis van de verschillende etnische groepen in Afghanistan, (iv) zijn eveneens gebrekkige kennis van zijn regio van herkomst, (v) het feit dat hij zijn profiel als schaapherder niet aannemelijk maakt, (vi) het feit dat hij niet kan weergeven wie zijn reis heeft betaald, en (vii) het feit dat de door hem neergelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermog acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermog acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Waar verzoeker stelt dat hij de steden van Afghanistan op zijn reisweg niet kan noemen omdat hij het tweede deel van zijn reis in de koffer van een auto doorbracht, dient vastgesteld dat in de bestreden beslissing niet enkel wordt opgemerkt dat verzoeker er niet in slaagt de steden die hij op zijn reisweg passeerde op te noemen, maar dat hij in het algemeen evenmin steden van Afghanistan kan opnoemen, terwijl hij wel de districten van zijn beweerde provincie als de provincies van Afghanistan kan opsommen. Dit klemmt des te meer daar verzoeker zelfs niet de hoofdstad van Afghanistan kan benoemen, terwijl hij verklaart dat hij op school wel de opgesomde districten en provincies leerde. Dat hij dan niet de hoofdstad van zijn beweerde land van herkomst zou hebben aangeleerd gekregen, is niet geloofwaardig. Deze vaststelling alleen al sterkt het vermoeden dat kennis waarover verzoeker wel blijkt te beschikken louter ingestudeerde kennis betreft. Bovendien is het evenmin geloofwaardig dat verzoeker een ganse dag en nacht in de koffer van een auto heeft doorgebracht terwijl hij nog steeds op het grondgebied van zijn eigen land van herkomst was.

Het loutere feit dat verzoeker de biljetten in Afghanistan en de naam van de huidige Afghaanse president kan weergeven, doet geen afbreuk aan de motieven in de bestreden beslissing. Vooreerst dient erop gewezen dat dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren. Daarnaast dient opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Waar verzoeker aanvoert dat verweerder geen vragen heeft gesteld over de cultuur, de religie en het alledaagse leven in Afghanistan, dient erop gewezen dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de

verklaringen die hij aflegt en dat het niet aan de “*protection officer*” is om het gehoor te “*sturen*”. Waar hij stelt dat niet expliciet werd gevraagd om details te geven over de taal of tradities van de Pashtounen in Afghanistan, laat hij na *in concreto* in onderhavig verzoekschrift, in het kader van de volheid van rechtsmacht van onderhavig beroep, uiteen te zetten welke details hij dan wel zou hebben willen verschaffen of volgens hem noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn asielrelaas. Dergelijke blote kritiek is niet dienstig.

Waar hij erop wijst dat hij jong was op het moment dat hij Afghanistan verliet, dient erop gewezen dat ook van jeugdige personen mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren.

Het loutere feit dat verzoeker weergaf dat zijn beweerde eigen dorp twee namen heeft, doet op zich geen afbreuk aan het feit dat hij nog nooit heeft gehoord van de andere drie genoemde dorpen die in de buurt van Shuluktu liggen. Verzoeker verklaart dat hij steeds in zijn eigen regio zou zijn gebleven. Ook dan kan van verzoeker in redelijkheid worden verwacht dat hij een basiskennis heeft van de dorpen die vlak bij zijn eigen dorp zijn gelegen. Betreffende het feit dat hij correct de namen van de districten van zijn eigen provincie kan geven, hetgeen zou blijken uit een kaartje van “*Wikipedia*”, dient opgemerkt dat zijn district blijkens de informatie in het administratief dossier eveneens aan de provincie Samangan grenst alsook aan twee districten in deze provincie. Het feit dat verzoeker enkel de districten van zijn eigen provincie kan opsommen en niet de aangrenzende provincie en districten in deze provincie, maakt wel degelijk dat zijn kennis ingestudeerd overkomt.

Waar verzoeker niet schijnt te begrijpen dat verweerder het ongeloofwaardig vindt dat zijn schapen naar zijn huis zouden terugkeren, ook al dagelijks gedurende verschillende maanden naar dezelfde plaats, dient erop gewezen dat verzoekers verklaringen niet enkel ongeloofwaardig worden geacht, maar dat tevens terecht wordt vastgesteld dat zijn verklaringen tegenstrijdigheden bevatten, die verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid ervan. Verzoekers uiteenzetting in onderhavig verzoekschrift dat hij met “*mensen*” de mensen in Afghanistan in het algemeen bedoelde wanneer hij het over de melk, de boter en de wol had, is een loutere *post factum*-verklaring die duidelijk tot stand kwam na confrontatie met de bestreden beslissing. Hetzelfde geldt waar hij stelt dat Afghanen vindingrijk zijn bij het zoeken naar oplossingen voor problemen wanneer men moet vluchten.

Verder dient opgemerkt dat uit het loutere feit dat verzoeker Dari spreekt, niet kan worden afgeleid dat hij de Afghaanse nationaliteit heeft, noch dat hij in Afghanistan heeft verbleven. Immers, het bijgevoegde kaartje van “*Wikipedia*” heeft enkel betrekking op de verspreiding van het Dari binnen Afghanistan en toont geenszins aan dat deze taal niet elders buiten Afghanistan wordt gesproken.

De door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken B1-B5) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gezien hetgeen voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt. Bijgevolg dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt zijn Afghaanse nationaliteit of zijn verblijf in Afghanistan aannemelijk te maken.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in een bepaald land of bepaalde regio niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in het land en de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van het hoger vastgestelde leugenachtige karakter van zijn verklaringen omtrent zijn herkomst en asielrelaas zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

De bestreden beslissing wijst er ten slotte op dat het Verdrag van de Rechten van het Kind op verzoeker als minderjarige van toepassing is; dat verzoeker evenwel zijn Afghaanse nationaliteit niet aannemelijk maakt zodat het niet aangewezen is dat hij naar Afghanistan wordt teruggeleid.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER